

Izomorfizm Curry'ego-Howarda: obliczenia, dowody, programy

Tomasz Połacik

Letnia Szkoła Instytutu Matematyki
wrzesień 2014

Obliczalność: Idee

D. Hilbert

- ▶ X Problem — *Entscheidungsproblem*, 1900.
„problem decyzyjny”
- ▶ Program Hilberta — *Neubegründung der Mathematik*,
“Abhandlungen aus dem math. Seminar der Hamburgischen
Univ.”, 1922.
„finitystyczne procedury dowodowe”

Obliczalność: Trzy drogi

- ▶ funkcje rekurencyjne — K. Gödel, J. Herbrand 1930;
- ▶ “a-machine”, automatic machine — A. Turing, 1936;
- ▶ rachunek lambda — A. Church, 1936.

Funkcje rekurencyjne

Klasa funkcji rekurencyjnych \mathcal{R} jest najmniejszą klasą, która zawiera

- ▶ zero,
- ▶ następnik,
- ▶ rzutowania

i jest domknięta na:

- ▶ złożenia,
- ▶ schemat rekursji,
- ▶ operację minimum.

Arytmetyka a funkcje rekurencyjne

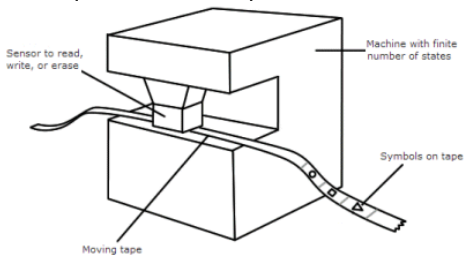
Twierdzenie

Wszystkie funkcje rekurencyjne są reprezentowalne w Arytmetyce Peano.

Maszyny Turinga

Wond'rous Machine!

A Turing machine is a theoretical generalized computer, composed of a tape on which symbols representing instructions are imprinted. The tape can move backwards and forwards in the machine, which can read the intructions and write the result-ant output back onto the tape.

Źródło: <http://www.storyofmathematics.com>

Maszyny Turinga a funkcje rekurencyjne

Twierdzenie

Klasa funkcji obliczalnych przez (uniwersalną) maszynę Turinga pokrywa się z klasą funkcji rekurencyjnych.

Rachunek lambda

λ -termy:

- ▶ zmienne: x, y, z, \dots ,
- ▶ λ -abstrakcja: $\lambda x.M$
- ▶ aplikacja: (MN)

β -redukcja:

- ▶ $(\lambda x.M)N \rightarrow_{\beta} M[x := N]$

Rachunek lambda

$$\mathbf{I} = \lambda x . x$$

$$\mathbf{K} = \lambda x \lambda y . x$$

$$\mathbf{S} = \lambda x \lambda y \lambda z . xz(yz)$$

$$\omega = \lambda x . xx$$

β -redukcja

$$\begin{aligned} \mathbf{IK}z &= ((\lambda x.x)\mathbf{K})z \\ &\rightarrow_{\beta} x[x := \mathbf{K}]z \\ &\rightarrow_{\beta} \mathbf{K}z = (\lambda y\lambda x.y)z \\ &\rightarrow_{\beta} \lambda x.z . \end{aligned}$$

β -redukcja

$$\begin{aligned}\omega\omega &= (\lambda x.xx)(\lambda x.xx) \\ &\rightarrow_{\beta} (xx)[x := \lambda x.xx] \\ &\rightarrow_{\beta} (x[x := \lambda x.xx])(x[x := \lambda x.xx]) \\ &\rightarrow_{\beta} (\lambda x.xx)(\lambda x.xx) = \omega\omega.\end{aligned}$$

Twierdzenie Churcha-Rossera

Twierdzenie

Dla dowolnych λ -termów M , M_1 , M_2 takich, że

$$M \rightarrow_{\beta} M_1 \quad \text{oraz} \quad M \rightarrow_{\beta} M_2$$

istnieje λ -term N taki, że

$$M_1 \rightarrow_{\beta} N \quad \text{oraz} \quad M_2 \rightarrow_{\beta} N.$$

Postać normalna λ -termu

Term N jest w postaci normalnej, gdy nie istnieje λ -term N_1 taki, że $N_1 \neq N$ oraz $N \rightarrow_{\beta} N_1$.

Arytmetyka w rachunku lambda

$$\mathbf{0} = \lambda f \lambda x. x$$

$$\mathbf{1} = \lambda f \lambda x. fx$$

$$\mathbf{2} = \lambda f \lambda x. f(fx)$$

...

$$\mathbf{n} = \lambda f \lambda x. f^n(x)$$

...

$$\mathbf{S} = \lambda n \lambda f \lambda x. f(nfx)$$

$$\mathbf{A} = \lambda m \lambda n \lambda f \lambda x. mf(nfx)$$

...

Arytmetyka w rachunku lambda

$$\begin{aligned} S2 &= (\lambda n \lambda f \lambda x. f(nfx))(\lambda f \lambda x. f(fx)) \\ &\rightarrow_{\beta} \lambda f \lambda x. f((\lambda f \lambda x. f(fx))fx) \\ &\rightarrow_{\beta} \lambda f \lambda x. f((\lambda x. f(fx))x) \\ &\rightarrow_{\beta} \lambda f. \lambda x. f(f(fx)) \\ &= \mathbf{3} \end{aligned}$$

λ -definiowalność

Dla dowolnej częściowej funkcji rekurencyjnej f istnieje λ -term F taki, że

- ▶ jeżeli $f(n_1, \dots, n_k) = m$, to $Fn_1 \dots n_k \rightarrow_{\beta} m$,
- ▶ jeżeli $f(n_1, \dots, n_k) = m$ nie istnieje, to term $Fn_1 \dots n_k \rightarrow_{\beta} m$ nie ma postaci normalnej.

Rachunek lambda a funkcje rekurencyjne

Twierdzenie

Wszystkie (częściowe) funkcje rekurencyjne są definiowalne w rachunku lambda.

Obliczalność a funkcje rekurencyjne

Teza Churcha

Zbiór funkcji typu $\mathbb{N}^k \rightarrow \mathbb{N}$ obliczalnych w intuicyjnym sensie pokrywa się ze zbiorem

- ▶ funkcji rekurencyjnych,
- ▶ funkcji obliczalnych przez Maszyny Turinga,
- ▶ funkcji definiowalnych w rachunku lambda.

Rachunek lambda z typami prostymi, λ_{\rightarrow}

Typy:

- ▶ Typy atomowe: p, q, r, \dots
- ▶ Jeżeli σ i τ są typami, to typem jest również wyrażenie $\sigma \rightarrow \tau$.

NB Zbiór typów pokrywa się ze zbiorem czysto implikacyjnych formuł logiki zdaniowej.

Rachunek lambda z typami prostymi, λ_{\rightarrow}

Otoczenie typowe:

- ▶ skończony zbiór par postaci

$$\{x_1 : \tau_1, \dots, x_n : \tau_n\}$$

gdzie x_i są parami różnymi λ -zmiennymi, a τ_i są typami.

Rachunek lambda z typami prostymi, λ_{\rightarrow}

Asercja:

- ▶ trójka postaci

$$\Gamma \vdash M : \tau$$

gdzie Γ jest otoczeniem typowym, M jest λ -termem oraz τ jest typem.

Rachunek lambda z typami prostymi, λ_{\rightarrow}

Reguły systemu λ_{\rightarrow} :

$$\text{(Var)} \quad \frac{}{\Gamma, x : \tau \vdash x : \tau}$$

$$\text{(Abs)} \quad \frac{\Gamma, x : \sigma \vdash M : \tau}{\Gamma \vdash (\lambda x.M) : \sigma \rightarrow \tau}$$

$$\text{(App)} \quad \frac{\Gamma \vdash M : \sigma \rightarrow \tau \quad \Gamma \vdash N : \sigma}{\Gamma \vdash (MN) : \tau}$$

Jednoznaczność

Twierdzenie

Jeżeli

$$\Gamma \vdash M : \sigma, \quad \Gamma \vdash N : \tau \quad \text{oraz} \quad M =_{\beta} N,$$

to $\sigma = \tau$.

Silna normalizacja

Twierdzenie

Jeżeli $\Gamma \vdash M : \sigma$, to istnieje skończony ciąg β -redukcji

$$M \rightarrow_{\beta} M_1 \rightarrow_{\beta} \cdots \rightarrow_{\beta} M_n \rightarrow_{\beta} N$$

taki, że N jest w postaci normalnej.

Przykłady

$$\vdash \mathbf{I} : \sigma \rightarrow \sigma$$

$$\vdash \mathbf{K} : \sigma \rightarrow (\tau \rightarrow \sigma)$$

$$\vdash \mathbf{S} : (\sigma \rightarrow (\tau \rightarrow \rho)) \rightarrow ((\sigma \rightarrow \tau) \rightarrow (\sigma \rightarrow \rho))$$

H. Curry, 1958

Istnieje ścisły związek między logiką intuicjonistyczną i logiką kombinatorów.

Minimalna Logika Implikacyjna, L_{\rightarrow}

$$(Ax) \quad \overline{\Gamma, \tau \vdash \tau}$$

$$(\rightarrow-I) \quad \frac{\Gamma, \sigma \vdash \tau}{\Gamma \vdash \sigma \rightarrow \tau}$$

$$(\rightarrow-E) \quad \frac{\Gamma \vdash \sigma \rightarrow \tau \quad \Gamma \vdash \sigma}{\Gamma \vdash \tau}$$

λ_{\rightarrow} versus L_{\rightarrow}

$$\text{(Var)} \quad \overline{\Gamma, x : \tau \vdash x : \tau}$$

$$\text{(Abs)} \quad \frac{\Gamma, x : \sigma \vdash M : \tau}{\Gamma \vdash (\lambda x. M) : \sigma \rightarrow \tau}$$

$$\text{(App)} \quad \frac{\Gamma \vdash M : \sigma \rightarrow \tau \quad \Gamma \vdash N : \sigma}{\Gamma \vdash (MN) : \tau}$$

λ_{\rightarrow} versus L_{\rightarrow}

$$(Ax) \quad \frac{}{\Gamma, \cancel{x}:\tau \vdash \cancel{x}:\tau}$$

$$(\rightarrow-I) \quad \frac{\Gamma, \cancel{x}:\sigma \vdash \cancel{M}:\tau}{\Gamma \vdash \cancel{(\lambda x.M)}:\sigma \rightarrow \tau}$$

$$(\rightarrow-E) \quad \frac{\Gamma \vdash \cancel{M}:\sigma \rightarrow \tau \quad \Gamma \vdash \cancel{N}:\sigma}{\Gamma \vdash \cancel{(MN)}:\tau}$$

L_{\rightarrow}

Nie istnieje domknięty λ -term typu $((p \rightarrow q) \rightarrow p) \rightarrow p$.

Prawo Peirce'a, $((p \rightarrow q) \rightarrow p) \rightarrow p$, nie jest dowodliwe w L_{\rightarrow} .

L_{\rightarrow}

Nie istnieje domknięty λ -term typu $((p \rightarrow q) \rightarrow p) \rightarrow p$.

Prawo Peirce'a, $((p \rightarrow q) \rightarrow p) \rightarrow p$, nie jest dowodliwe w L_{\rightarrow} .

$L_{\rightarrow} \subsetneq CPL_{\rightarrow}$

L_{\rightarrow}

Interpretacja klasyczna implikacji $\varphi \rightarrow \psi$:

- ▶ nie zachodzi φ lub zachodzi ψ .

Interpretacja intuicjonistyczna (BHK) implikacji $\varphi \rightarrow \psi$:

- ▶ każdy dowód formuły φ można przekształcić w dowód formuły ψ .

L_{\rightarrow}

Interpretacja klasyczna implikacji $\varphi \rightarrow \psi$:

- ▶ nie zachodzi φ lub zachodzi ψ .

Interpretacja intuicjonistyczna (BHK) implikacji $\varphi \rightarrow \psi$:

- ▶ każdy dowód formuły φ można przekształcić w dowód formuły ψ .

$L_{\rightarrow} = IPL_{\rightarrow}$.

Izomorfizm Curry'ego-Howarda

Dla dowolnego otoczenia typowego Γ :

$$|\Gamma| := \{\tau \in \mathcal{L}_{\rightarrow} : (x : \tau) \in \Gamma, \text{ dla pewnego } x\}$$

Twierdzenie (W.A. Howard, 1969)

Jeżeli $\Gamma \vdash M : \varphi$ w systemie λ_{\rightarrow} , to $|\Gamma| \vdash \varphi$ w systemie L_{\rightarrow} .

Jeżeli $\Gamma \vdash \varphi$ w systemie L_{\rightarrow} , to istnieje takie otoczenie typowe Δ i λ -term M , że $|\Delta| = \Gamma$, oraz $\Delta \vdash M : \varphi$ w systemie λ_{\rightarrow} .

Izomorfizm Curry'ego-Howarda, nieformalnie

IPL_{\rightarrow} -formuły $\cong \lambda_{\rightarrow}$ -typy

dowody w $IPL_{\rightarrow} \cong \lambda$ -termy \cong programy

Izomorfizm Curry'ego-Howarda, nieformalnie

IPL_{\rightarrow} -formuły $\cong \lambda_{\rightarrow}$ -typy

dowody w IPL_{\rightarrow} $\cong \lambda$ -termy \cong programy

Program wykonuje to, co opisuje związany z nim dowód.

Dowód opisuje to, co wykonuje związany z nim program.

Rozszerzenia Izomorfizmu Curry'ego-Howarda

- ▶ Pełny język logiki intuicjonistycznej.
- ▶ Językowe rozszerzenia logiki intuicjonistycznej.
- ▶ Logika intuicjonistyczna wyższych rzędów.
- ▶ Połączenia logiki intuicjonistycznej z logiką klasyczną.